

IN MEMORIAM

NENAD MIJATOVIĆ, dipl. ing.

1917 — 1983. g.

U Zagrebu je 1. VI 1983. godine, nakon kratke bolesti, iznenada i pre-rano, preminuo Nenad Mijatović, dipl. ing. poljoprivrede, direktor Poslovne zajednice industrije stočne hrane Jugoslavije i dugogodišnji rukovodilac ranijeg stručnog i poslovnog udruženja industrije krmnih smjesa Jugoslavije. Iz naše sredine otišao je izvanredan stručnjak i čovjek koji je svojim radom i svojom ličnošću ostavio neizbrisiv trag kod svih ljudi koji su ga poznavali i s njim surađivali.

Nenad Mijatović rođen je 1. V. 1917. godine u Marincima. Gimnaziju je završio u Vinkovcima, a Poljoprivredno-šumarski fakultet u Beogradu. Za vrijeme studija uključuje se u napredna studentska kretanja na beogradskom univerzitetu. Rat ga zatiče u jugoslavenskoj vojsci, biva zarobljen i kao zarobljenik provodi gotovo 4 godine u nacističkom logoru Stalag III B u Fürstenbergu na Odri. Pruža otpor akcijama nacista u logoru i sa zarobljenicima ostalih narodnosti početkom 1945. godine preuzima upravu logora. Ubrzo se vraća u oslobođeni dio domovine i odmah se uključuje u rad Narodnooslobodilačkih odbora u Osijeku, Našicama, Orahovici i Vukovaru kao referent za poljoprivredu. Nakon kraćeg rada u Zagrebu (1947—1949. g.) gdje obavlja poslove šefa odjeljenja u Upravi sjemenske službe Ministarstva poljoprivrede NR Hrvatske, ponovno se vraća u Slavoniju, najprije kao pomoćnik povjerenika za poljoprivredu Oblasnog NO Osijek, a zatim kao direktor vodi 5 godina Poljoprivredno dobro »Branjevina« u Vladislavcima.

U Zagreb definitivno dolazi 1957. godine, ubrzo postaje rukovodilac Stručnog udruženja proizvođača krmnih smjesa Jugoslavije, kasnije Poslovne zajednice industrije stočne hrane Jugoslavije i kroz 26 godina, sve do zadnjih dana života, uspješno vodi tu važnu granu poljoprivredne, odnosno stočarske proizvodnje.

Razvitak industrije stočne hrane Jugoslavije od svojih početaka do današnjih dana tijesno je vezan uz ime i rad Nenada Mijatovića. Kada je pedesetih godina započet taj pionirski posao, ništa nije postojalo — ni alat, ni tvornice, ni stručni kadrovi. Najprije su se gradile male mješaonice, a zatim sve veće tvornice, da bi se od početnih 100.000 tona 1957. godine,

danas proizvodilo blizu 4 milijuna tona industrijski proizvedene stočne hrane godišnje. U taj ogromni posao, Nenad Mijatović ugradio je čitav svoj organizam, sva svoja znanja i htijenja i zajedno s tom rastućom proizvodnjom izrastao u njenog zajedničkog voditelja. Njegovo široko obrazovanje, znanje i poznavanje svih slavenskih i većine evropskih jezika, izvanredna memorija, te osobito poseban način ophođenja s ljudima na poslu i izvan njega, učinili su ga idealnom osobom za posao koji je obavljao. Sve velike akcije na tom području poticale su od njega, svuda je on stizao, poznao mnogo ljudi u zemlji, inozemstvu i te kontakte i iskustva koristio u izgradnji i unapređenju industrije stočne hrane u našoj zemlji.

Nenadu Mijatoviću treba u najvećoj mjeri zahvaliti što danas znanstvene i nastavne ustanove cijele Jugoslavije tijesno surađuju s organizacijama proizvodnje i korištenja stočne hrane, svake godine održavaju znanstvene i stručne skupove i izdaju naučno-stručni časopis »KRMIVA«, kojem je nenad Mijatović bio dugogodišnji glavni urednik sve do svoje smrti.

Zivotni radni opus ing. Nenada Mijatovića velik je i svestran. Velika je bila njegova ljudskost i njegovo prijateljstvo prema svim ljudima Jugoslavije i svijeta.

Zbog toga će se Nenada Mijatovića, dipl. ing. poljoprivrede i člana našeg Saveza, sa zahvalnošću sjećati ne samo njegovi kolege agronomi, nego i mnogobrojne generacije stručnjaka različitih struka s kojima je surađivao.

H. Z.